

filmcensur fortsat henhører, jfr. kgl. resolution af 19. september 1961, taget spørgsmålet om censurens bevarelse, eventuelt i en ændret form, op til overvejelse. Efter justitsministeriets opfattelse bør der foretages en dyberegående undersøgelse af dette spørgsmål, herunder af, hvorledes filmen må antages at påvirke sit publikum, om der er behov for at opretholde censur såvel for voksne som for børn, om de nugældende aldersgrænser bør ændres, om fjernsynets fremkomst kan motivere ændringer i den gældende ordning m. m. Til at foretage en sådan undersøgelse agter justitsministeren at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg med repræsentanter for justitsministeriet, ministeriet for kulturelle anliggender, biografbranchen, filmproducenterne, filmudlejerne, den psykologiske og psykiatriske sagskundskab, ungdomsforsorgen og kvindeorganisationerne.

Under hensyn hertil har man anset det for rettest at opretholde de gældende regler om censuren, indtil udvalgets overvejelser er afsluttet.

Til § 27.

Til stk. 1. Paragraffen, der svarer til § 32 i den gældende lov, bestemmer som denne, at hvis en bevilling før lovens ikrafttræden er meddelt et selskab eller en institution, der ikke vil kunne opnå bevilling efter loven, forbliver bevillingen i kraft og kan fornyes ved bevillingsperiodens udløb. Efter forslaget er det dog en betingelse for at bevare bevillingen, at de forudsætninger, hvorunder den blev givet, fortsat er til stede. Dette vil f. eks. ikke være tilfældet, hvor en institution, der har fået en bevilling tildelt, ganske skifter karakter, således at den ikke længere er hverken samfundsnyttig eller folkeopdragende, men måske endog alene opretholdes for at udnytte bevillingen. Fornyelsen skal nu endvidere betinges af, at der ansættes en af bevillingsmyndigheden godkendt leder af biografen, og at lederkontrakten ligeledes godkendes af bevillingsmyndigheden.

Til stk. 2. Bestemmelsen, der giver hjemmel for overførelse af en i stk. 1 omhandlet bevilling til

andre lokaler inden for samme kommune, bør kun udnyttes i særlige tilfælde.

Til § 28.

Bestemmelsen svarer til § 34 i den gældende lov og opretholder ligesom denne overgangsbestemmelserne i § 23, § 24, stk. 3 og 4, og § 25 i biografteaterloven af 1933 for så vidt angår de der nævnte bevillinger.

I henhold til de således opretholdte bestemmelser er det pålagt en række bevillingshavere at udrede understøttelser til personer (eventuelt disses enker) eller institutioner, som ved loven af 1933 mistede deres bevilling eller andel i bevilling til vedkommende biograf, eller til personer, som før loven af 1933 havde fået tillagt understøttelser af vedkommende biograf. Det anses ikke for rimeligt nu at lade disse understøttelser bortfalde. På den anden side hviler de nu som en særlig byrde på en ret tilfældig kreds af bevillingshavere, og det foreslås derfor, at de fremtidig skal udredes af filmfonden. Understøttelserne andrager for tiden ca. 65.000 kr. årligt; den foreslåede regel vil dog ikke medføre en tilsvarende belastning af filmfonden, idet den gennem det forøgede overskud, der samtidig tilføres de pågældende biografer, vil bevirke, at disses bevillingsafgift bliver noget større. For så vidt understøttelserne er tillagt enkeltpersoner, vil den byrde, der pålægges filmfonden, bortfalde, efterhånden som understøttelserne ophører. Med hensyn til understøttelserne til institutioner kan der derimod ikke forudses noget sådant bortfald; da det skønnes urimeligt, om vedkommende institutioner skulle have en stedsevarende ret til faste tilskud af fonden, foreslås det, at ydelserne i disse tilfælde bortfalder 5 år efter lovens ikrafttræden.

Til § 29.

Efter forslaget vil de i dette indeholdte bestemmelser ikke få gyldighed for Færøerne og Grønland, for hvilke heller ikke den gældende biograflov har gyldighed.